

Kraft fra det, som de selv havde været med til at stille Forslag om. Det gør mig ondt at skulle se disse modige, mandhaftige og staalsatte Kæmper, der have været med til i Skolens Interesse af give Befolkningen denne Frihed, hvorved den dog kan faa nogen Indflydelse paa Lærernes Afskedigelse, løbe fra deres Standpunkt. Det glæder mig, at det ærede Medlem var med at stille det Forslag, men det bedrøver mig, at han, saa snart han mærkede en Smule Modstand, stak af. Det gør, at jeg i Fremtiden ikke er sikker paa det ærede Medlems Mandhaftighed, naar det gælder større Spørgsmaal, men jeg tror som sagt ikke, at denne Sag vil være en Hindring for Lovens Gennemførelse. Hele Spørgsmaalet om Lærernes Afskedigelse vare vi alle enige om, hele Udvalget var enigt derom. Havde hele Udvalget fastholdt sin Enighed herom, er jeg overbevist om, at vi lettere vilde kunne have gennemført denne Sag i det andet Ting, skønt jeg haaber og tror, at dette Spørgsmaal ikke skal være den Sten, hvorover hele Sagen vælter.

Det forekommer mig i det hele taget, at denne Lov er omhyggelig affattet nu med Hensyn til Bestemmelsen om Lærer-afskedigelser, Spørgsmaalet om Skolens Renholdelse og Statens Bidrag til Friskolen. Dette sidste er ikke noget nyt Spørgsmaal. Det ærede Medlem sagde, det var et Spørgsmaal, der laa mange, mange Mile fra Loven; det er ikke Tilfældet, det ligger ikke længere fra Loven end 1899. Da indførte vi et fremtidigt Bidrag som Statsunderstøttelse til Friskolen, og det er kun en Forhøjelse af dette Bidrag fra 1899, vi her staa i Begreb med at vedtage.

Jeg tror derfor, at Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet og vil blive affattet ved Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag, vil være et Forslag, vi med stor Tryghed og Tillidsfuldhed kunne sende til det andet Ting. Det er min Overbevisning, at Folketingets store Flertal vil fastholde Forslaget, selv om det skulde lykkes Socialdemokraterne at rejse Strid mellem Tingene om denne Sag.

Martin Madsen Halsted: Jeg tillader mig at rette en Tak til den højtærede Minister for den Velvillie, hvormed han har set paa Ændringsforslag Nr. 13. Det eneste, Ministeren syntes at have at indvende derimod, var, at der staa: „Det forøgede Tilskud er dog afhængigt af“, at Kommunalbestyrelsen tiltræder § 4, der angaar forøgede Lønninger og Lærernes Anciennetet. Jeg har ikke ment, at der

var nogen Vanskelighed ved dette. Jeg har kun hævdet, at det ogsaa kun er rent teoretisk betragtet, at der kan findes nogen Vanskelighed deri. Sagen er jo den, at man ved det forøgede Tilskud mener det Tilskud, der gaar ud over de 190,000 Kr., som København faar efter den gamle Lov; det bliver altsaa de 160,000 Kr., der ere tilsagte, plus de 25,000 Kr., vi have lagt til her, altsaa 185,000 Kr. Det er det, jeg kaldte det forøgede Tilskud, medens der kan være Tvivl om, hvorvidt hele Tilskuddet skulde gøres afhængigt af, at Københavns Kommune tiltræder § 4. Nu er der vel ingen, der tror, at man vil gaa hen og berøve København de ca. 200,000 Kr., den nu har, selv om den ikke tiltraadte § 4. Paa den anden Side er der vel heller ingen, der har troet, at København kunde undlade at tiltræde § 4, naar det øvrige Land har taget den. Følgen deraf bliver, at det er, om jeg saa maa sige, et rent teoretisk Spørgsmaal. Men naar nu dette teoretiske Spørgsmaal er blevet rejst, indrømmer jeg, at det havde været bedre, om der havde staaet: „Det Tilskud er dog afhængigt af“ osv. Nu er Ordet „forøgede“ blevet sat ind, fordi jeg for mit Vedkommende kun har tænkt paa det, men aldrig tænkt paa, at man kunde berøve København de 190,000 Kr., den havde efter den gamle Lov. Det har derfor ikke Spor af praktisk Betydning, og jeg beder derfor alle gaa med til at stemme for Ændringsforslag Nr. 13. For København har det nemlig Betydning, at den kan faa reguleret Forholdet hvert femte Aar og faa de 25,000 Kr. mere, som tilkommer den.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Paa dette fremrykkede Stadium skal jeg ikke komme ind paa at holde nogen lang Tale. Det har forundret mig, at Forhandlingen har antaget den skarpe Karakter, den har, om gamle Stridsspørgsmaal, som meget indgaaende ere drøftede baade ved første og anden Behandling, og at Forhandlingen har faaet en Udstrækning, som ingen havde ventet, da jeg lagde for med en ganske kort Tale. Jeg skal derfor lade alt det ligge og ikke komme ind paa alle de Enkeltheder, der ere førte frem. De ere udebatterede ved tidligere Forhandlinger, og Modsætningerne ere paa visse Punkter saa store, at det er unødvendigt at fortsætte Forhandlingerne om disse omstridte Synspunkter. Jeg skal blot notere, at det af de Oplysninger, den højtærede Kultusminister har givet om Størrelsen af Stats-